

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਮਤੀਆਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।

(8) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਮਤੀ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2) ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P/2) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘਾਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.

ਸੰਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 323 ਆਫ 1973।

21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1975

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ 'ਸ਼ਾਖਾ') ਨਿਯਮ, 1930 — ਨਿਯਮ 6(ਏ) ਅਤੇ 7 — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 — ਨਿਯਮ 6 ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ—ਕੀ ਭੇਦਭਾਵ - ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ - ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਜਿਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਲਈ ਵਿਵੇਕ-ਕੀ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਵੇ।

Sant Singh v. The State of Punjab, etc. (Sharma, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਜਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਨਿਯਮ, 1930 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 6 ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ 1950 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ- ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵਾਂਗ , ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸੇਵਾ ਉਪਕਰਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ , ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਸੇਵਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 6(ਏ) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 10, 11, 13 ਅਤੇ 16)

ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ 40 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ / ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 17 ਅਤੇ 18)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੇ 11 ਦਸੰਬਰ, 1972, 1972 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1167 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

Sant Singh v. The State of Punjab, etc.,: (Sharma, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਐਸ.ਮੋਗੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ।

ਐਚ.ਐਸ ਬਰਾੜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ।

ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਆਰ.ਸੀ. ਸੇਤੀਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.—(1) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਐਗਜ਼ੈਕਟਿਵ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਰੂਲਜ਼, 1930 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨੀਵੇਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਭੇਜਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1963 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ 20 ਜੁਲਾਈ 1964 ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(3) ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਜੋ ਕਿ 1964 ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਨਾਮ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ: -

1. ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਬਠਿੰਡਾ।
2. ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ।
3. ਸ਼੍ਰੀ ਬੰਸੀ ਲਾਈ ਸਿੱਕਾ, ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਅਬੋਹਰ।
4. ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ।

ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

1. ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ
2. ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
3. ਸ਼੍ਰੀ ਬੰਸੀ ਲਾਇ ਸਿੱਕਾ
4. ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ ਜੈਨ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ।
5. ਸ਼੍ਰੀ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੂਸਰੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਤੋਂ 8.

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਧੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਲ 1967-68 ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ 'ਅੰਤ ਤੋਂ ਘੱਟ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਮਾੜਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਮਾਬਾਮੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1968-69 ਦੌਰਾਨ ਟੂਰ 'ਤੇ ਬਿਤਾਏ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਪਟਵਾਰ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ, ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਚਾਰਜ ਕਾਫ਼ੀ ਹਲਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਲਈ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਉਣਤਾਈਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ 1972 ਦੌਰਾਨ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਚੈਂਬਰਜ਼ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੀ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੇਵਾ ਲਈ ਭਰਤੀ.

(7) ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਉਸਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Sant Singh v. The State of Punjab, etc.,: (Sharma, J.)

ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਮਰ ਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਖੇਪ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਨਿਯਮ 5 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ :

"6. ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੰਭਾਲਿਆ :

ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਅਲ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- (b) ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਲਾਸ III ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ A-II ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇ।
- (c) ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ B ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ
- (d) vernment ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਵਿਭਾਗਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ C ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ।

7. ਰਜਿਸਟਰ ਏਆਈ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ

i (1) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ / ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਫਾਰਮ I ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(1) 1971 (Vol. VI) SLR 584.

Sant Singh v. The State of Punjab, etc. (Sharma, J.)

ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੋਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ

- (a) ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਸੇਵਾ;
  - (b) ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ 40 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ
  - (c) 'ਸੀਸਾ' ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ 3 ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (2) ਰਾਜਪਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਅਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:

ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਬਾਰੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੁਝ

other Heads of Departments may by the first day of December each

ਸਾਲ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ in the pres-
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, persons from

ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ 11 ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ

ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਿਯਮ 16 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 17 ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 18 ਦੁਬਾਰਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ-

18. ਉਸੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼.

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਾਂ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ:

- (a) in. the c in. the caseli of tcandidates.on,r ਰਜਿਸਟਰ JC A-.1, i acco
themr, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਐਫ ਐਸ ਐਸ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ। ਅਤੇ 1 ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ,
ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਰਡਰ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਜਾਂ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕਰੇਗਾ;

- (b) ਰਜਿਸਟਰ A-II 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੀ ਗਈ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਇੱਕੋ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ;
- (c) ਰਜਿਸਟਰ ਬੀ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਅਤੇ
- (d) ਰਜਿਸਟਰ C 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਬਾਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ, ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ, ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਈ-ਪੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 6 ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਘੱਟ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਖਾਸ ਕਰਤੱਵ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੀ

Sant Singh v. JI?® gtatp pf Punjab, etc., (Sharma, J.)

ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੋ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ .ਸੰਵਿਧਾਨ i s . ਓਪਰ ਟਿਊਨਿਟੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਬੀ.ਏ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐੱਮ.ਏ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਬੀ.ਏ. ਅਤੇ ਐੱਮ.ਏ. ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਦਰਜ ਕਰੋ. ਜੇਕਰ ਐੱਮ.ਏ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਧਾਰਕ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀ.ਏ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਜੇਕਰ, ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਜੋ ਹਨ। ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਕੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(14) ਮੁਹੰਮਦ ਉਸਮਾਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯੂ.ਡੀ.ਸੀ. ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਐਲਡੀਸੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ: -

"ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ UDC ਬਣਨ ਦੇ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਸ਼ਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੁਸ਼ਲ ਰਹੇ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ 'ਅਸਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਭੇਦਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ-ਵਾਈਜ਼ ਕਾਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਜੂਨੀਅਰ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਮਰੁਤਬਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(16) ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6(ਏ) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ: ਦੋਵੇਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਗਲਾ ਦਰਜਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। .

(17) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਹੁਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਿਯਮ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ 'ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ' ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 40 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਨਾਲਾਲ ਬਿਜਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉੱਚ

ਪੱਧਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

^■^^^WHHI^MnflB^HMBV^^^MiMMMkMHBMRflprvnBi^^MMSBe
Ttt** a.+uBM^^nniM wmlil inil-L-ae^—m^WU 4

(2) 1957 SCR 233.

Sant Singh v. The State of Punjab, etc.,: (Sharma, J.)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸਬੰਧਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ। (ਵਿਡੀਓ ਮਾਤਜੋਗ ਡੋਬੋ ਬਨਾਮ ਐਚ . ਸੀ. ਭਾਰੀ (3)) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਗੇ; ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਟੇਟ ਦੇ ਲੋਕ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਈ. ਵੈਨ) ਡੀ ਕੈਰ, ਆਦਿ (4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਏ. ਥੰਗਲ ਕੁੰਜੂ ਮੁਸਲਿਆਰ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਵੀ ਐਨਕਿਤਾਚਲਮ ਪੋਟੀ (5) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ'। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।"

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਮੇਧੀ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ (6) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(18) ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇਵਲ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਹੁਦਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) (1955)2 SCR 925.

(4) (1905) 199 US 552; 50 ਲਾਅ ਐਡ. 305.

(5) (1955)2 SCR 1196.

(6) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 459.

(19) ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, Ioamhofc -the >icons ed ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 7 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ।—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

, ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਵਰਮਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਦ ਡੇਲੀ ਮਿਲਾਪ, ਜੁਲੰਦੂਰ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਆਦਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1295.

ਅਪ੍ਰੈਲ 29, 19 75.

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV):- ਧਾਰਾ 2 (k), 10(1) (d) ਅਤੇ 12— ਦਾ ਸਕੋਪ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ — ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ 't (1955 ਦਾ XLV) —ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 12 ਅਤੇ 13— ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਾਲਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ—ਕੀ ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ tiie ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(k) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਝ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਅਤੇ "ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ 'ਅੰਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਐਪੀ ਹੈਡਡ' ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ 'ਮੌਜੂਦਾ ਝਗੜਾ' ਪਰ 'ਗ੍ਰਿਫਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ' ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ 1 ਜੇ) ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ